

Л. Бахщайнъ.

Кради-просо.

Въ единъ градъ живѣялъ богатъ търговецъ. До къщата си той ималъ голѣма и хубава градина. Една частъ отъ градината била засѣяна съ просо. Веднажъ търговецътъ се разхождалъ изъ градината си — това било на пролѣтъ — и много се ядосалъ, като забѣлѣжилъ, че миналата нощъ нѣкой изкосилъ една частъ отъ просото. Той рѣшилъ да хване крадеца и добръ да го накаже или пъкъ да го даде въ сждъ, затова повикалъ тримата си синове и имъ казалъ: „Тая нощъ крадецъ е дохождалъ въ градината и е покосилъ частъ отъ просото. Той трѣбва да се хване и хубавичко да се накажи! Всѣки отъ васъ, дѣца мои, ще варди по една нощъ въ градината и който улови крадеца, ще го наградя богато.“ Тримата братя се съгласили.

Най-стариятъ братъ пазилъ първата нощъ. Той си взелъ нѣколко пълни пищови и остра сабя, взелъ си храна и питие, облѣкълъ се въ топло палто и сѣдналъ до единъ цѣфналъ бѣзъ, но тамъ си и заспалъ. Кога се събудилъ, видѣлъ че още по-голѣмо парче просо било изкосено. А когато бащата дошелъ въ градината и узналъ, че синъ му е спалъ цѣлата нощъ, той се разсърдилъ още повече и почналъ да го хока. „Добръ, че не сж откраднали и тебе, заедно съ пищовитѣ и сабята ти!“ — думалъ му той.

На другата нощъ пазилъ срѣдниятъ братъ. Той взелъ освѣнъ оржието, което носилъ братъ